

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.214/2023/4.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperesi képviselő egyéni ügyvéd felperesi képviselő címe
Az alperes:	alperes alperes címe
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő alperesi képviselő címe; eljáró ügyvéd: ügyvéd) és jogtanácsos kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	médiaügyben hozott 532/2022. (VI.14.) számú határozat jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes, 12. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 103.K.702.650/2022/11. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2021. december 23. napján tett közzé pályázati felhívást (a továbbiakban: pályázati felhívás) vételkörzeti médiaszolgáltatási lehetőség közösségi jellegű használatára. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 60. §-nak megfelelően a pályázati felhívás 1.12. pontjában határozta meg a pályázati ajánlatok értékelésének kategóriáit és szabályait. A pályázati felhívás 1.12.2.4. pontjában „Műsorterv szubjektív értékelése (maximum 8 pont)” alcím alatt szerepelt az, hogy az alperes szubjektíven értékelhet valamennyi, a műsortervben megjelenő egyéb elemet, amelyek a pályázati felhívásban meghatározott értékelési kategóriák között egyébként nem szerepelnek és amelyek a megítélése szerint a műsorterv tekintetében többlet értéket képviselnek.

[2] A felperes, valamint a perben nem álló egyesület (a továbbiakban: egyesület) nyújtott be pályázati ajánlatot. A pályázati ajánlatát a felperes a rádió állandó megnevezéssel nyújtotta be önálló 24 órás médiaszolgáltatási jogosultságra vonatkozóan.

[3] Az alperes a pályázatokat a 532/2022.(VI.14.) számú határozatával bírálta el. Mindkét pályázatot az alaki érvényesség feltételeinek megfelelőként értékelte. A pályázati felhívás értékelési szempontjait mindkét pályázó esetében maximális ponttal értékelte, kivéve a pályázati felhívás 1.12.2.4. pontja tekintetében, amelyre nézve rögzítette, hogy a műsortervek szubjektív értékelése során kiemelten fontos, hogy a tervezett médiaszolgáltatásban minél magasabb legyen a nem ismételt új tartalom mértéke. Erre figyelemmel a műsortervek szubjektív értékelése során az ismétlések tekintetében az éjszakai órák nélküli (05.00-23.00) heti műsor időre vonatkozóan tett vállalásokat vizsgálta és értékelte. Maximális 8 ponttal értékelte az ismétlések maximális mértékére az éjszakai órák nélküli heti műsoridő vonatkozásában a legalacsonyabb vállalást, a másik pályázó pedig ehhez viszonyítottnan kapott arányosított pontot. Miután az egyesület a pályázatában az ismétlések maximális mértékére az éjszakai órák nélküli heti műsoridő vonatkozásában 22,22%-os, a felperes ugyanerre 30%-os vállalást tett, az alperes megállapította, hogy az ismétlések vonatkozásában tett legalacsonyabb vállalás az egyesület-é, ő érte el a kategóriában adható maximális, azaz 8 pontot és ebből viszonyítottnan számítva a felperes 30%-os vállalására 7,2 számított pontot, amelyet az alperes 7 pontra kerekített és ezzel értékelte a műsorterv szubjektív értékelése kategóriában a felperesi pályázatot.

[4] Összességében az egyesület 48 pontot, míg a felperes 47 pontot kapott a pályázatára a műsorterv szubjektív értékeléséből adódó eltérés miatt, a pályázati eljárás eredményeképpen a pályázati eljárás nyertese így az egyesület lett.

A kereset és a védírat

[5] A felperes a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[6] Állította, hogy a határozat sérti az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontját, 59. § (3) bekezdés d) pontját és 60. § (4) bekezdését, mivel az alperesnek a tartalmi értékelés során meg kellett volna állapítania az egyesület pályázatának tartalmi érvénytelenségét, tekintettel arra, hogy a pályázata sértette a pályázati felhívás 1.5.6. és 1.5.7. pontjában rögzített, a pályázat tisztaságára vonatkozó követelményeket, a pályázati felhívás 1.11.9.2. pontjának f) pontjában foglalt szankciót kellett volna alkalmazni. Részletezve a vonatkozó hatósági

szerződéseket, levezette, hogy a frekvencián 2021. május 3. napja óta folyamatosan a rádió adása hallható, s a hatósági szerződések ezen rendszere az Mttv. 65. § (5) bekezdés a) pontjának kijátszását jelentette, a folyamatban sérült az Mttv. 65. § (5) bekezdésének b) pontja is.

[7] Az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontja sérült továbbá az Mttv. 60. § (1), (3) és (4) bekezdésében, valamint az Ákr. 2. § (1) és (2) bekezdésében rögzített előírásokkal együtt: az ismétlés arányának értékelése ellentétes az Mttv. által megkövetelt átláthatóság elvével; sérült az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben (a továbbiakban: Ákr.) előírt rendeltetésszerű joggyakorlás és jóhiszeműség követelménye; az alperes eljárása sértette az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlés és szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002/20/EK Európai Parlamenti és Tanácsi Irányelv (2002. március 7.) (a továbbiakban: Engedélyezési Irányelv) 6. Cikkének (1) bekezdését. A határozattal az átláthatóság követelményébe azért sérült, mert az alperes egy a pályázati felhívásban nem szereplő, ám a pályázat értékelésekor már kiemelten fontos minősítő jelzővel ellátott értékelési szempontot értékelt.

[8] Az ismétlés tartalmilag nem önálló műsorelem, hiszen az egy másik, korábban már elhangzott műsorelem újabb adásba küldése az ismétlés pályázati felhívásban rögzített definíciója szerint. Technikai értelemben tekinthető az ismétlés is műsortervi elemnek, azonban nem szerepelt a pályázati felhívásban, hogy a több ismétlés kevesebbet ér, míg a kevesebb ismétlés többet. Az értékelési szempont nincs összhangban az Mttv. rendelkezéseivel. Jogszállásértő az ismétlés fogalmának szűkítő értelmezése, ugyanis az egyesület a televízió műsorainak hanganyagát is felhasználni kívánja új, tehát nem ismételt rádióműsorként, amelyet megtevesztésnek és jogsértő, mivel a pályázati eljárásen kívüli rendszerben egy adott sugárzási időhöz képest korábban már a saját televíziójukban leadott és annak online archívumában folyamatosan elérhető műsort új rádióműsorként szerepeltetett az egyesület, amelyet az alperes jogszállásen fogadott el új műsorként az értékelésében.

[9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, és fenntartotta a határozatában foglaltakat. A kereseti érvelésre részletesen nyilatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Döntését a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjára, az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontjára, az Mttv. 59. § (3) bekezdés d) pontjára, Mttv. 60. § (1), (3) és (4) bekezdésére alapította, figyelemmel az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontjára és 60. § (4) bekezdésére, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdésére, az Ákr. 2. § (1) és (2) bekezdésére.

[11] Megállapította, hogy a felperes keresetösségi joga kiterjed az egyesület pályázata érvényességének vitatására, annak megállapításához közvetlen jogos érdeke fűződik. az egyesület pályázatának érvénytelenségét a felperes a pályázat tisztasága követelményének megsértésére alapozta azzal, hogy az ideiglenes hatósági szerződések alapján történő műsorszolgáltatás jogellenességére hivatkozott, ugyanakkor: az ideiglenes hatósági szerződésről hozott hatósági határozatok véglegesek; nem volt olyan, a határozathozatal időpontjában jogerős hatósági vagy bírósági határozat, amely megállapította volna, hogy az egyesület jogszállásen módon járt el ezen jogviszonyokban, ezért az alperes a

döntéshozatal során nem tudott ilyet figyelembe venni. A felperes által állított visszaélések, jogellenes magatartások érdemben a perben nem vizsgálhatóak, mivel az a peresített határozat jogszerűsége vizsgálatának keretein túlmutat. A hivatkozott határozatok véglegesek, a perindítási határidő eltelte miatt bíróság előtt nem támadhatók, illetve a bennük foglalt döntés az alaki és anyagi jogerejük miatt a feleket és a bíróságot joghatályosan köti.

[12] Az Engedélyezési Irányelv az alperes eljárása idején már nem volt hatályban, ezért annak sérelme nem volt vizsgálható. Megállapította, hogy az Európai Unió Bíróságának irányadó joggyakorlata szerint az ügyben uniós irányelvek közvetlen alkalmazhatóságának feltételei nem teljesülnek, mivel azok csak abban az esetben bírnak közvetlen hatállyal és alkalmazhatósággal, ha – amellet, hogy tartalmuk kellően világos és feltétel nélküli – az átültetésük nem, vagy nem megfelelően történt meg, mely a perbeli esetben nem merült fel: az uniós jog által megkövetelt tárgyilagos, megkülönböztetéstől mentes, arányos és átlátható feltételek alkalmazását az Mttv. 60. §-a írja elő, ezért az Mttv. 60. §-ának esetleges sérelmét vizsgálta.

[13] Megállapította, hogy a pályázati felhívás 1.12.2.4. pontjában foglalt műsorterv szubjektív értékelésére vonatkozó értékelési szempont megfelelt az Mttv. 60. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A pályázati felhívásból világossá kellett válnon valamennyi pályázó számára, hogy az alperes a szubjektív értékelési kategóriában is értékelni fogja a pályázatokat egy olyan elem vonatkozásában, amely más kategóriában nem értékelt. A szubjektív értékelési szempont alkalmazását pedig nem tiltja az Mttv., nem ütközik a tárgyilagos, megkülönböztetéstől mentes, arányos és átlátható feltételek alkalmazásának elvébe. Szubjektív értékelési szempont a műsorterv olyan elemére szűkíthető, amelyet más kategóriában nem értékelt az alperes és a műsorterv tekintetében többletértéket képvisel, ezért kellően átlátható a pályázók számára. A pályázati felhívás vitatott pontja nem a „műsorelem”, hanem a „műsortervben megjelenő egyéb elem” kifejezést tartalmazta, ezért a felperes keresetében tévesen értelmezte azt önálló műsorelemnek. Önmagában az, hogy a pályázók előtt nem volt ismert, hogy az egyéb elemek közül a perben érintett pályázatnál az ismétlések arányát fogja kiemelni az alperes, nem sértette az átláthatóság követelményét, mert az Mttv. 60. § (1) bekezdése nem teljesen automatizált értékelést vár el, hanem meghatározott elvek és szempontok figyelembevételét. Az alperes az elveket és szempontokat meghatározta azzal, hogy az egyéb műsortervi elemekből ki fog választani egy összehasonlításra alkalmas elemet a szerint a szempont szerint, hogy az az adott pályázati eljárásban a műsorterv tekintetében többletértéket képvisel.

[14] A szubjektív értékelési szempontként kiválasztott ismétlések aránya megfelelt a pályázati felhívásban foglaltaknak, mivel a műsorterv tekintetében többletértéket képvisel az új műsorok magasabb aránya az ismétlésekkel szemben, amely a sajtószabadságról és a média tartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-ában előírt tájékoztatáshoz való jog teljesülésével összhangban áll. Az ismétlések aránya az Mttv. 60. § (1) bekezdésének megfelelő, számszerűen objektíve összehasonlítható arányszám, az átlátható és megkülönböztetéstől mentes értékelés elveinek megfelel. A műsorszámok közötti, minőségi eltéréstől függő értékelés (az ismételt műsor minősége az új műsorral szemben) mérésre nem alkalmas, eshetőleges megítélésnek adna teret, és az átláthatóság követelményét sértené. a műsorterv sokszínűségét és az időszzerű tájékoztatást éppen az új műsorszámok magasabb aránya szolgálja, míg az ismétlés ilyen többletértékkel nem bír.

[15] A pályázati felhívás fogalom meghatározása az ismétlést meghatározta. E fogalommeghatározásnak nem felel meg a felperes által kifogásolt, az egyesület által aműsorából – egy televízió műsorszolgáltatótól – átvett és rádióban sugárzott műsorelem, ezért az alperes azt nem értékelhette ismétlésként.

[16] Indokolása szerint a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az alperes a pályázat értékelésekor mérlegelési jogkörben járt el: a közigazgatási mérlegelési jogkör feltétele a jogszabály által meghatározott felhatalmazás. A Kp. Nagykommentárt (szerk.: Barabás Gergely, F. Rozsnyai Krisztina, Kovács András György) idézve rámutatott, hogy a mérlegelési jogkörtől meg kell különböztetni a hatóság tágabb értelemben vett mérlegelését, amelyet a döntés meghozatala során az anyagi jogi jogszabályok és a rendelkezésére álló bizonyítékok, információk összevetése során gyakorol. Az alperes a pályázatok értékelésekor a pályázati felhívás keretei között a pályázatok tartalmát az Mttv. 60. §-a szerint mérlegelte, azonban ezt a pályázati felhívásban egzakt módon meghatározott elvek és szempontok alapján tette. Az Mttv. a pályázati ajánlatok értékelése körében nem biztosít közigazgatási mérlegelési jogkört.

[17] A felperes keresete az Ákr. 2. § (1) és (2) bekezdés szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás és jóhiszeműség alapelvi jellegű rendelkezéseinek megsértése tekintetében többlettényállási elemet nem adott elő, ezért alaptalannak értékelte az Ákr. alapelvi jellegű rendelkezéseinek megsértésére történt kereseti hivatkozásait is, figyelemmel arra is, hogy az alapelvek sérelmét a bíróságok nem önállóan, hanem a tételes jogi rendelkezéseken keresztül vizsgálhatják. Ennek megfelelők, egyéb tételes jogszabálysértést nem tárt fel, ezért az alperes eljárásának jogszerűtlensége nem találta megállapíthatónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[18] A felperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte az alperes határozata 2. és 3. részeinek megsemmisítésével és az alperes új eljárásra kötelezésével, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[19] Állítása szerint az elsőfokú bíróság eljárásra a Kp. 2. § (4) bekezdésébe, 85. § (1) bekezdésébe, 86. § (1) bekezdésébe, valamint a Kp. 6. §-a alapján a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütközően, míg ítélete anyagi jogi szempontból az Mttv. 52. § (2) bekezdésébe, 60. § (1), (3) és (4) bekezdésébe, 59. § (3) bekezdésébe, valamint a 65. § (1) és (5) bekezdésébe” ütköző módon jogszabálysértő. Nyilatkozata szerint a mellőzött érveket anyagi jogi szempontból kiemelte a fellebbezésében, ugyanakkor eljárásjogi szempontból is kérte azoknak a jogszabálysértő, elsőfokú bíróság általi mellőzését értékelni, e szempontból az elsőfokú bíróság eljárását teljes terjedelmében (felül)vizsgálni. A peres eljárásban tett nyilatkozatait fenntartva kérte azok figyelembevételét.

[20] A Kp. 2. § (4) bekezdésének megfelelően leírt és előadott érvei egy részét a törvényszék jogszabálysértő módon mellőzte, a kérelemhez kötöttség, a kérelme tárgyi és tartalmi kereteihez kötöttség ellenére: az ítéletben egyáltalán vagy érdemben semmilyen módon azokra nem reagált, nem vizsgálta, nem elemezte, s nem szembesítette az alperesi ellenérvekkel (ha voltak olyanok), több esetben nem szerepeltette, mintha azok nem is kerültek volna előadásra. Ennélfogva a támadott ítéletből nem tűnik ki teljeskörűen, hogy mi mindent sérelmezett az alperesi döntés kapcsán, és ezen érvek vajon miért volnának megalapozatlanok vagy irrelevánsak, ekként a kereseti érvek teljes körére nem terjed ki az ítélet.

[21] A pályázat eredményét érdemben eldöntő kérdés, az ismétlés témakörében az elsőfokú bíróság egyáltalán nem foglalkozott azokkal a kereseti érvekkel, amelyet részletesen előadott. A nyertes pályázó pályázati eljárással összefüggésben tanúsított jogsértő

magatartásával, és ennek a pályázati eljárásra, annak eredményére kiható következményeivel kapcsolatos kereseti érvelést ugyancsak nem vizsgálta. Ellenben az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, miszerint az alperesi döntés mérlegelési jogkörben született-e vagy sem, túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, olyan kérdésből vont le jogi következtetést, amely nem képezte tárgyát az eredeti keresetnek, pedig a keresetét nem változtatta meg, csak az alperes által felhozott hivatkozásra (bíróság hatásköre a pályázati előírások figyelembevétele) kapcsán fejtette ki álláspontját.

[22] A Pp. 346. § (5) bekezdése sérült, az elsőfokú bíróság nem tett eleget abbéli kötelezettségének, hogy az ítélet alapjául szolgáló, általa (felperes) hivatkozott jogszabályok értelmezését is teljesítette volna, miközben a per anyagából egyértelműen megállapítható, hogy a felek közötti vita lényege éppen ebben áll, „különös tekintettel” az Mttv. („korábban megjelölt”) 52. § (2) bekezdésére, 60. § (1), (3) és (4) bekezdésére, 59. § (3) bekezdésére, valamint a 65. § (1) és (5) bekezdés rendelkezéseire. Jogszabálysértői módon nem adta indokát az elsőfokú bíróság annak sem, hogy mi okból mellőzte az általa becsatolt – és egyébként az alperes által sem vitatott – okirati bizonyítékokat és az azokkal kapcsolatos érvelést a műsorok „új”, avagy „ismételt” volta kérdéskörében. Az ítéleti indokolás hiányos a műsorterv Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontjába nem ütköző szubjektív értékelési kategóriájára vonatkozó megállapítása tekintetében, mert ahhoz ténybeli hivatkozást nem rögzít (még a pályázati felhívásból sem), valamint azokat a körülményeket is mellőzte feltüntetni, hogy e tényrögzítése bizonyítás nélkül milyen megállapításon alapul.

[23] Az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontjában foglalt rendelkezés megsértésének megszegése a vonatkozó határozati rész megsemmisítését kellett volna eredményezze, ennek elmaradása az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontjába ütközését is eredményezi anyagi jogi jogszabálysértés eredményeként. Azzal, hogy a támadott határozatában az alperes egy, a pályázati felhívásban nem rögzített szempontot minősített "kiemelten fontosnak", azt eredményezte, hogy az alperes a pályázati felhívásban előre nem közölt, a már a benyújtott pályázatok ismeretében utólag kialakított szempontrendszerre alapította döntését. Vitatta, hogy elfogadható lett volna az érv, miszerint a pályázati felhívás szubjektív pontozásra is lehetőséget nyújtott alperesnek, mintegy maga részére megállapított diszkrecionális jogkör révén. Azon túl, hogy a diszkrecionális jogkör eleve vitatható, annak alkalmazása ellent is mond a határozatban foglaltaknak. Az alperes utóbb, a védíratra tett észrevételre tett előkészítő iratában, illetve a perben tartott tárgyaláson már objektívnek minősítette a szubjektív pontozást.

[24] Az ítélet az Mttv. 60. § (1) és (3), valamint (4) bekezdésébe ütközően is jogszabálysértő, mivel az alperes tárgyaláson is elismerte, hogy az értékelés elveit a pályázati felhívás közzétételekor nem kívánta nyilvánosságra hozni és a határozatát előre nem megismerhető, nem átlátható elvek és szempontok figyelembevételére alapította részben, továbbá az elvileg szubjektív pontozást objektív, de előre nem közölt, előre nem megismerhető szempontrendszerre alapítva végezte. Ennek elfogadása, elsőfokú bíróság által jogszerűként értékelése által valósult meg az Mttv. hivatkozott rendelkezéseinek sérelme.

[25] Az alperes valójában olyan pályázati vállalatot minősített "szubjektíve" jobbnak az általa preferált pályázatban a pályázati ajánlatával szemben, amelyről a pályázati ajánlatok megismerésének pillanatában tudható volt, hogy tény szerint sem objektíve, sem szubjektíve nem több és nem jobb a pályázati ajánlatában foglaltaknál: a per tárgyát jelentő határozat értékelvű, "szubjektív" pontozással azt a pályázatot hirdette ki győztesnek, amely "értékesebb" műsor szolgáltatásra tett vállalatot azáltal, hogy arányaiban több új műsor és kevesebb ismétlés sugárzását vállalta. A hangsúly itt az értékelvű pontozáson van, alperes ugyanis elvi alapon, kifejezetten értékesebbnek nyilvánította azt a műsorfolyamot, amelyben több új műsor és kevesebb ismétlés hallható, majd ezek után nyertesnek hirdette a ténylegesen

kevesebb új műsort és több ismétlést ajánló pályázatot. Az ellentmondás abban állt, hogy a nyertes pályázati ajánlat alperes által sem vitatottan új műsorelemként tüntette fel egy másik médium által korábban már sugárzott műsorokat és a másik médium korábban már sugárzott adásainak újként történő elfogadásával tudott több új műsort feltüntetni ajánlatában, mint a ténylegesen új, korábban senki által közzé nem tett, tehát tény szerint valóban több új műsor és kevesebb ismétlés sugárzását vállaló saját pályázatát. Ezen ellentmondás feloldásával az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. Nem elfogadható az ismétlés értelmező rendelkezéséből következően, hogy a más médium által korábban már sugárzott adást új műsornak kellene, vagy egyáltalán lehetne tekinteni. Egyrészt az ismétlésre vonatkozó, pályázati felhívásban foglalt értelmező rendelkezést perdöntő jelentőségüként kezelte, ugyanakkor az Mttv. 52. § és 60. § hivatkozott szakaszainak megsértésével összefüggésben nem vizsgálta, hogy az alperesi határozat mennyiben felelt meg a pályázati felhívás előírásainak, és hogy hol szerepelnek abban azok az értékelési elvek és szempontok, amire döntés alapított, és milyen jogkövetkezménnyel jár, ha a döntés a pályázati felhívásban nem szereplő szemponton alapul. Másrészt az elsőfokú bíróság adós maradt annak megindokolásával, hogy miért nem fogadta el az ismétlés értelmező rendelkezés tekintetében, hogy az kizárólag a pályázók saját műsoraik kapcsán tartalmaz előírást, így egy másik médium által korábban már sugárzott műsorokra nézve nincs benne semmilyen előírás (csak a pályázati ajánlatot tevő saját műsoraik kapcsán értelmezhető). Harmadrészt az elfogadott jogértelmezés abszurd, az objektív valósággal ellentétes megoldásra is vezethetne, ha például egy 90 %-ban valóban elsőként közölt (új) műsort tartalmazó ajánlathoz képest egy 91 %-ban más médium műsorát ismétlő, ekként új műsort tartalmazó ajánlat kapna elsőbbséget. Az objektív valóság talaján a műsora értékesebb, az elsőfokú bíróság döntése nemcsak az Mttv. „már hivatkozott előírásait, de a fent hivatkozott eljárási jogszabályhelyeket is.”.

[26] Jogszabálysértő módon mellőzte az elsőfokú bíróság a nyertes pályázó pályázati eljárás tisztaságát sértő és emiatt kizárást érdemlő tevékenységét [Mttv. 65. § (1) és (5) bekezdéseiben foglalt kógens előírások megszegésével végzett médiaszolgáltatási tevékenység], amelyet az Mttv. 59. § (3) bekezdésében foglalt kógens előírás érvényre juttatásával kellett volna kezelni. E körben ismét mellőzte a törvényszék a felperesi érvelést és inkább a jogsértő tevékenységet végző pályázati nyertes javára szóló alperesi határozatok hatályosságát vizsgálta, holott e határozatok vizsgálatát egyáltalán nem kérte, hiszen a határozatok számára jogorvoslattal nem megtámadhatók, másrészt a pályázati nyertes egyes jogsértései (pl. a kétszer tizenöt napon keresztül végzett kalózási sugárzás) *sui generis* jogsértések voltak. A kereset alapján az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna vizsgálnia, hogy a pályázati nyertes objektíven fennálló és alperes által sem vitatott tevékenysége megvalósította-e egyben a perben vizsgált pályázat tisztaságának megsértését és ez alapján az Mttv. 59. § (3) bekezdésben megállapított jogkövetkezmény alkalmazásának lett volna helye vagy sem, az alperesnek az ezzel kapcsolatos tevékenysége magában a pályázati eljárásban eredményezett-e jogsértést vagy sem.

[27] Az alperes nyilatkozata szerint a szubjektív értékelés valójában teljesen objektív szempontokon alapul [2023. február 24-i nyilatkozata 3. oldal, (iii) alpont]. Az elsőfokú bíróságnak ezért nemcsak joga, hanem e körben kötelessége is lett volna érdemben vizsgálnia azokat az objektív szempontokat, amelyek alapján az alperes - a pályázatot eldöntő - szubjektív módon meghozta határozatát: ehelyett a kereseten túlterjeszkedve a mérlegelési jogkörre nézve tett megállapítást. Az ítélet az alperesi mérlegelés tényét rögzítette, ugyanakkor ezzel teljesen ellentétben állva állapította meg, hogy az Mttv. a pályázati ajánlatok értékelése körében nem biztosít közigazgatási mérlegelési jogkört, nem megállapítható, hogy végül is az elsőfokú bíróság szerint mérlegelt-e az alperes vagy nem a határozata meghozatalakor. Ha az elsőfokú bíróság érvelése helytálló lenne az alperesi határozat meghozatalával kapcsolatos mérlegelés kizártságával összefüggésben, akkor a

törvényszéknek részletesen fel kellett volna tárnia azokat az alperes által hivatkozott, de részletesen meg sem nevezett objektív szempontokat, amelyek az alperesi szubjektív döntés meghozatala kapcsán eldöntötték a pályázatot.

[28] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, perköltségének megfizetésére kötelezéssel. A peres eljárás során tett védirati és további nyilatkozatait fenntartotta, kérte azok figyelembevételét.

[29] A felperes által felhívott és idézett jogszabályhelyeken túl a fellebbezésének 5. oldalától megismételte a korábban az elsőfokú eljárás során már előadott érdemi jogi álláspontját, azonban egyetlen konkrét hivatkozást sem tett, mellyel alátámasztotta volna a törvényszék általi mellőzését. Nincs a fellebbezésben olyan előadás, amellyel a felperes a keresetben, illetve további periratban, avagy jegyzőkönyvben kifejtett, konkrét – oldal- és bekezdésszámmal megjelölt – indoka, bizonyítéka, nyilatkozata vagy érvrendszere mellőzését ténylegesen bemutatta volna. A felperes összemossa a kereseti kérelemhez kötöttség és a teljes ítélet követelményét az indokolási kötelezettség tartalmával azon vélekedésére alapítva, hogy az elsőfokú ítéletnek a felperes minden, az eljárás során leírt vagy elmondott indokát, érvelését meg kellene jelenítenie az ítéletében, azokra reflektálva, eltérését indokolva.

[30] A kereseti kérelemhez kötöttség nem sérült, a törvényszék a felperes által megjelölt jogszabálysértések fennálltát vizsgálhatta: a felperes keresetlevelének 4-5. oldala, valamint 9. oldala rögzítette azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amelyeknek a vélelmezett megsértésére a felperes a keresetét alapozta. Az, hogy az elsőfokú bíróság egyik hivatkozott jogszabályhely esetében sem látta a törvénysértést, jogszabálysértést megállapíthatónak, a kereset elutasításával járt.

[31] Az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen, annak keretén belül megmaradva ki is merítette azt, az indokolási kötelezettséget is teljesítve. Az elsőfokú bíróságnak sem a kereset kimerítésével, sem az indokolási kötelezettséggel kapcsolatos feladata nem terjedhet ki arra, hogy minden, a felperes által leírt és elmondott indokot az ítélet indokolásában, mint a döntés megalapozásában szerepet játszó, megjelenítse vagy azok mellőzését megindokolja. A kommentárirodalom is megerősítette, hogy nincs alapja azon érvek szerepeltetésének, amelyeket a bíróság elvetett, avagy, amelyek nélkül is a rendelkező rész szerint határozott volna. Az indokolásban azt az értékelést kell elvégezni, amiből kiderül, hogy a bizonyítékok Pp. 279. § szerinti mérlegelése során a bíróság milyen szempontok szerint fogadott el egyes bizonyítékokat, illetve vetett el másokat.

[32] Az Mttv. 59. § (3) bekezdésének d) pontja megsértése nem lett volna megállapítható, a törvényszék helyesen mutatott rá, hogy az egyesület pályázatának érvénytelenségével kapcsolatos az ideiglenes hatósági szerződésekkel összefüggő felperesi előadások nem képezhették a per vizsgálódási hatókörét, mert a hivatkozott ügyekben korábban véglegessé vált jogerős határozatok már döntöttek, a jogerősen lezárt ügyekben megállapított tényállásokról és határozati döntésektől eltérő minősítést nem vehetett figyelembe. Ezt a hivatkozott határozatok vonatkozásában fennálló alaki és anyagi jogerő kizárta. Az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontja és a 60. § (4) bekezdése pedig eltérő szabályozási tárgyakra tekintettel nem voltak értelmezhetők ebben a kérdésben. Vizsgálatot nyert az Mttv.-ben és az Engedélyezési Irányelvben előírt átláthatóság elvének sérelmére hivatkozás, a felperesi érveket indokolt módon vetette el az elsőfokú bíróság.

[33] A fellebbezési állítással szemben megállapítható, hogy a felperesi érvek vonatkozásában a Fővárosi Törvényszék tételesen rendelkezett és indokolt. Az ítélet pontjai részletesen rögzítették a Pályázati Felhívástól való állítólagos eltéréssel az „új” szempont

figyelembevételével az újdonsággal összefüggő, továbbá a más műsorokban korábban állítólagosan elhangzott műsorelemek újként történő figyelembevételével összefüggő felperesi előadások értékelését: az ítélet [30] pont 4. sorától a bekezdés végéig terjedő indokolási része, továbbá a [31] pont fogalom-használati korrekciós megállapításra is kiterjedő része, illetve a [32] pont a Fővárosi Törvényszék átláthatóság követelményének felperesi sérelmezésével összefüggő részletes indokolásával adott számot döntéséről. A [33] pont részletesen tartalmazza az ismétlésekkel szemben az új műsorok magasabb arányának többletértéket képviselő mivoltával kapcsolatos okfejtést, összhangban az Mttv. hivatkozott rendelkezésével, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10. §-ban előírt céllal. A más médiaszolgáltatásban esetlegesen már közzétett műsorelem pályázati eljárásban történő értékelésével kapcsolatos felperesi kifogásra az ítélet indokolásának [34] pontja tért ki. Az ítélet [35] pontja a felperesnek a mérlegelésre vonatkozó előadására reflektáló indokolás, helytállóan tartalmaz megállapítást a mérlegelési jogkör hiányára, a telje körű felülbírálati jogkört jelentő helyzetre, amelyben a jogalkalmazói mérlegelés teljes kontroll alatt áll. A [36] pont összefoglaló megállapítással adott választ az Mttv. 60. § (1), (3) és (4) bekezdései megsértésének hiányával összefüggésben, az Ákr. 2. § (1) és (2) bekezdése szerinti alapelvi jellegű rendelkezésekre vonatkozó felperesi érvek elvetésének indokolásával. Még az indokolási kötelezettség teljesítése körében releváns, hogy a felperes felajánlott, benyújtott [F/7/1-8. szám alatt] bizonyítékokat, relevancia hiánya miatt, szükségtelen lett volna értékelni, azok értékelésére ezért a mellőzésen túli indokolást nem kellett adni.

[34] A felperes valótlanul állítja a tárgyaláson tett nyilatkozatát illetően, hogy arra vonatkozó elismerést tett volna, miszerint az Mttv. 52. § (2) bekezdés kógens előírását nem kívánta betartani, illetve, hogy nyíltan és őszintén vállalt törvénysértő eljárást folytatott volna. A fellebbezés 7. oldal 3. bekezdés 3. sora és az idézett szöveg utáni bekezdés valótlan állításként tartalmazza, hogy Pályázati Felhívás 1.12.2.4. pontjából ne lett volna a felperes számára is előre megismerhető a szubjektív értékelési kategória és a hozzá kapcsolódó elvek, szempontok.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[35] A felperes fellebbezése nem alapos.

[36] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül elbírálva. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával egyetértett, – a helytálló indokok megismétlése nélkül – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[37] A felperes fellebbezésének és az alperes ellenkérelmének a peres eljárásban megtett nyilatkozatok fenntartásával összefüggésben a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a fellebbezésbe, illetve a fellebbezési ellenkérelembe bele nem foglalt, a felek által nem nevesített korábbi jogsérelmi jog- és tényállításaikat hivatalból nem vette figyelembe, mivel a Kúria joggyakorlatában (élő jog) elismerte, hogy az adott jogorvoslati eljárás kezdő iratában (keresetlevél, fellebbezés, felülvizsgálati kérelem) a támadott döntésre a jogsérelmi

indokolást önállóan kell előadni, nem lehetséges az előzményi vagy alsóbb fokú eljárások irataiban foglaltakra utalással megadni a jogorvoslati eljárást kezdeményező vagy azzal egy tekintet alá eső kérelem tartalmát (Kúria Kfv.II.37.151/2020/7.; Kfv.I.35.048/2021/9.). A jogorvoslati beadványokban kifejezetten elő nem adottak így nem képezték a fellebbezési eljárás tárgyát.

[38] Az előző bekezdésre figyelemmel a felperesnek a Kp. 2. § (4) bekezdése megsértésére történt hivatkozását az általánosságok szintjén tett hivatkozásai körében nem vizsgálta, a másodfokú bíróságnak nem volt feladata hivatalból azonosítani a felperes által közelebbről nem megjelölt, a felperes szerint az elsőfokú bíróság által mellőzött jogsérelmi állításait. Az alapelvi rendelkezést, annak érvényesülését a konkrét fellebbezési jogsérelmi állítások vonatkozásban vizsgálta, azokhoz kapcsolódó tételes jogszabályi rendelkezések alkalmazása során történő megvalósítása és megvalósulása szempontjából.

[39] A felperes összefoglaló kifogása a Pp. 346. § (5) bekezdés sérelméhez is kapcsolódott. Ezzel összefüggésben emlékeztet arra a másodfokú bíróság, hogy az Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozata indokolásának [89] pontja szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, ...”, az indokolási kötelezettség megsértése egyetlen konkretizált fellebbezési állítással összefüggésben sem volt megállapítható, az elsőfokú bíróság – arányosan – kellő indokát adta döntésének minden, a felperesi kereseti érvelés alapján lényegesnek tekinthető kérdésben.

[40] Megalapozatlan, hogy az elsőfokú bíróság ne foglalkozott volna az egyesület pályázati eljáráshoz kapcsolódóan kifogásolt körülményekkel: az elsőfokú ítélet egyrészt a [27] pontban tért ki arra, hogy keresetösségi jog hiánya nem megállapítható, ezért a [28] pontban érdemben reflektált a felperesi állításokra és érvelésre. Az elsőfokú bíróság e ponton egyrészt rögzítette, hogy a hatósági szerződésekkel összefüggésben nincs olyan hatósági vagy bírósági döntés, amely az egyesület-t elmarasztalta volna, másrészt a megalapozatlan felperesi hivatkozás érvényesítési lehetősége tekintetében – helytállóan rögzítette – hogy az alperes számára is megkötést jelentő pályázati felhívás és az Mttv. által előírt feltételek és érvénytelenségi okok szabta keretek között lehet eljárni, megállapítást tenni. Iratszerű megállapítást tett, amikor a felperes terhére értékelte, hogy nem igazolta a felperes a pályázati felhívás vagy Mttv. által konkrétan, taxatív előírt érvénytelenségi okba ütközését az egyesület pályázatának, s ezzel ellentétes fellebbezési állítása konkrétumokat nélkülöző. A határozatok véglegességével és ebből eredő perbeli érinthetlenségükkel helytállóan érvelt az elsőfokú bíróság, az általuk érintett jogviszonyok lezárt jogviszonyok utóbbi érintése a peresített határozat megtámadására kezdeményezett perben nem lehetséges. az egyesület pályázatának érvénytelenségét vitató kereseti érvelés kapcsán csak az Mttv. 59. § (3) bekezdés d) pontjának esetleges sérelme volt adekvát jogszabályi rendelkezés, az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontja a pályázati felhívásra vonatkozik, az Mttv. 60. § (4) bekezdése pedig nem volt összefüggésbe hozható az egyesület pályázatának érvénytelenségét vitató kereseti érvekkel, amelyek a hatósági szerződésekhez kapcsolódtak.

[41] Nem terjeszkedett túl az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen, a másodfokú bíróság által is rögzített kereset, a felperes által meghatározott jogsérelem körén túl nem vizsgálódott. Helytállóan járt el az elsőfokú bíróság a határozatszerkesztés, az indokolási kötelezettség teljesítése során, amikor részletesebb indokolással rögzítette, hogy a perben felmerült – ennél fogva releváns – mérlegelést, annak vitatását miként lehet érteni a megtámadott alperesi határozat, az annak meghozatalára vezetett alperesi eljárás, s az alperes kapcsolódó döntési jogköre vonatkozásában. A felperes alaptalanul vitatta, hogy ennek ne lett volna helye az indokolásban, figyelemmel arra is, hogy a fellebbezésében ismételt alperesi

diszkrecionális eljárásra utalt a pályázati felhívásban a felperes szerint előre nem meghatározott szempontok utólagos meghatározása kapcsán.

[42] Konkrétumokat nélkülöző az a fellebbezési, összefoglalóan kifejtett Pp. 346. § (5) bekezdésére vonatkozó jogszabálysértés-állítás, miszerint a felperes által hivatkozott és releváns jogszabályok értelmezését ne végezte volna el az elsőfokú bíróság: a jogalkalmazási folyamatában azon jogszabályi rendelkezésekre, amelyekre történt hivatkozás adekvát volt, ott az indokolásban visszafejthető az értelmezés elvégzése, ennek ismertetése az indokolásban meg is jelent ([28] pont utolsó mondata a bekezdés további részeivel; [29] pont utolsó mondata; [30] pont eleje és vége; [32] pont utolsó előtti mondata; [33] pont második mondata; [35] pont kilencedik mondat; [36] pont első és második mondat), illetve egyértelmű következtetés vonható le a jogértelmezés elvégzésére, ellenben az elsőfokú bíróság sem a releváns tényeket azonosítani, a tényállást megállapítani, az alkalmazandó tükrében azokat értékelni, minősíteni és megállapítást tenni nem tudott volna. Megállapításait minden esetben jogszabályi rendelkezésekhez kötötte, indokolta. A nem releváns jogszabályi rendelkezések esetén e körülményre utalt ([28] pont utolsó mondat).

[43] A felperes önmagának is ellentmondóan vitatta, hogy az elsőfokú bíróság a szubjektív értékelési kategóriára vonatkozó megállapítása tekintetében ténybeli hivatkozást nem rögzített a pályázati felhívásból, ugyanakkor mellőzte feltüntetni azokat a körülményeket is, hogy e tényrögzítése (helyesen megállapítása) bizonyítás nélkül milyen megállapításon alapul. Az elsőfokú bíróság több megállapítást tett a szubjektív értékelési kategória tekintetében, részben jogértelmezés eredményeként (pl. nem kizárt az alkalmazása, mert az Mttv. nem tiltja azt), másrészt ténybeli alapra is helyezettet (pl. pályázati felhívásnak az indokolás [34] pontjában is hivatkozott fogalmi definíciója alapján, mely szerint a műsorban korábban elhangzott rögzített anyagokat lehet ismétlésnek tekinteni az adott pályázati eljárás rendszerében). Az indokolás lefedi a felperesi bizonyítékok relevanciájának kérdését, ugyanis az elsőfokú bíróság indokolása kitért arra, hogy aműsorából átvett és rádióban sugárzott műsor (hanganyaga) nem felel meg a pályázati felhívás ismétlés-fogalommeghatározásának, miután az kívül esik a „korábban a műsorban elhangzott...” kategórián, mivelhogy az nem az egyesület műsorában korábban elhangzott rögzített hanganyag. Az, hogy elsőfokú bíróság az alperesi álláspont elfogadásával nyilvánítja ki az álláspontját, nem jelenti, hogy e magáévá tétel ne felelne meg az indokolási kötelezettség teljesítésének.

[44] Az elsőfokú bíróság a [30] pontban kellő mértékben megindokolta, hogy miért és miként jutott arra, hogy a pályázati felhívásnak „műsorterv szubjektív értékelése” kategóriája nem ütközött az Mttv. 52. § (2) bekezdés h) pontjába. A szubjektív értékelési kategóriában egy összehasonlítást lehetővé tévő, mindkét pályázat tekintetében megvalósult ismétlés nyert kiválasztást értékelési szempontként. Ezen szemponthoz kapcsolódóan előre megismerhető fogalommeghatározást is rendeltek a pályázati felhívásban, továbbá az alperes felperes előtt sem ismeretlen pályázati gyakorlatában már rendhagyó értékelési szempontként alkalmazta többször a szubjektív értékelése kategóriába soroltan az ismétlések arányát a műsortervben (minden értékelt pályázatban) megjelenő egyéb elemként. E körülmények, illetve annak előre megismerhetősége, hogy a műsorterv olyan elemére szűkíthető az, amelyet más kategóriában nem értékel az alperes, és a műsorterv tekintetében többletértéket képvisel, quasi előre kiszámítható tette a perbeli pályázati eljárásra nézve azt, hogy az ismétlések aránya releváns lehet. Ezt nem rontja le az sem, hogy adott esetben a fogalmi meghatározás, annak a korábbiaktól esetleges különbsége okán nem merült fel még minősítési kérdésként a más műsorszolgáltató által korábban közreadott, a pályázó által átvenni és sugározni tervezett hanganyag, ez ugyanis más területen már bevett gyakorlat (televíziók leadott műsorainak online elérhetővé tétele), ekként számolni is lehetett az egyesület pályázati megoldásának felmerülésére. A szubjektív értékelési szempont alkalmazása nem tiltott az

Mttv. által, ennek ellenkezőjét a felperes a fellebbezésben sem igazolta. Ezen értékelési szempont alkalmazása tekintetében az Mttv. vonatkozó szabályainak megfelelés [Mttv. 60. § (1) bekezdés] követelménye (előre meghatározottság, összevethetőség mennyiségi vagy más módon értékelhető tényezőkön alapuló mivolt) törvényi követelmény, amely egyben mozgásteret szab az alperes számára is, diszkrecionális jogkör nincs, a fellebbezési érvelés ellenére sem.

[45] A megtámadási per vizsgálati tárgya az alperes közigazgatási cselekményét jelentő egyedi döntés, az annak meghozatalára folyt eljárás, a – hivatalból vizsgálendő kérdéseket leszámítva – abban körben, amit a kereset vitat. Az alperes peres eljárásban kifejtett védekezése nem vizsgálati tárgy, még ha a közigazgatási perben eljáró bíróságnak figyelemmel kell lennie arra, hogy a perben támadott döntés indokait utóbb, a peres eljárásban megadni nem lehet. A felperes olyan kijelentést tulajdonított az alperesnek (a szubjektív pontozás objektív; nem kívánta az alperes előre nem kívánta nyilvánosságra hozni az értékelése elveit a pályázati felhívás közzétételkor), amelyet konkrét forrásmegjelöléssel nem látott el (mely beadványban, tárgyalási jegyzőkönyvben hol rögzített), nem beazonosítható a peres iratokban, és az alperes is helytállóan vitatta, hogy tőle ilyen vagy ilyen tartalmú nyilatkozatok származtak volna: mindezek miatt az Mttv. 60. § (1), (3) és (4) bekezdés megsértésére hivatkozás alaptalan.

[46] A fellebbezésében új műsorelemként vitatott, más médium által korábban sugárzott adások tekintetében az ismétlés, mint a műsortervben megjelenő egyéb elem vonatkozásában történő értékelése elmaradását, az arra is kiterjedő bírósági jogszerűségi vizsgálatot a felperes alaptalanul kifogásolta. Valótlan, hogy az elsőfokú bíróság ne foglalkozott volna e kérdéskörrel, mert amint az indokolási kötelezettség teljesítése körében már utalt rá a másodfokú bíróság, az elsőfokú bíróság az alperes álláspontjának magáévá tételével kellő indokát adta a kereseti érvelés elvetésének az indokolás [34] pontjában. A pályázati felhívás, azon belül az ismétlés fogalom-meghatározása a felperes előtt ismert volt, előre lehetett látni, hogy azt a pályázó saját műsora vonatkozásában fogja értékelni az alperes, ez a pályázati felhívás definíciójából egyértelmű, a magyar nyelv szabályai szerint a „korábban a műsorában elhangzott rögzített hanganyag, amely külön technikai beavatkozás nélkül lejátszható,...” meghatározás arra utalt a birtokos-jelzős szerkezet (műsorában) használatával. A pályázati felhívás fogalom-meghatározása nem tartalmazta a „pályázó számára készített” vagy „a pályázó műsorán kívül korábban máshol sem leadott/sugárzott” fogalmi elemeket, ekként utóbb azt már nem is lehetne vitatni. Az ismétlésnek a pályázati felhívásban, a pályázati eljárásra kiterjedő hatályú jelentéstartalmát az alperes meghatározhatta. Erre nézve a jogkört az Mttv. 52. §-a ad. Az Mttv.-hez igazodó, azt kiegészítő értelmező rendelkezések segítik a pályázati feltételek értelmezését, az Mttv. 50. §-a szerinti eljárásrend révén azáltal is, hogy a fogalommeghatározásokra is vonatkozik a kérdésfeltevés és észrevételezés lehetősége, ami alkalmas eszköz a nem egyértelmű meghatározások megelőzésében. Ennek igénybevétele a perbeli pályázati felhívásra nézve is felmerülhetett volna, figyelemmel az ismétlés, mint szubjektív értékelési elem tekintetében előre felvethető lettek volna a fenti kérdések, illetve a felperes által fellebbezésében hivatkozott extrém példa (90 - 91 %-os arány). A pályázati felhívással rögzült az adott frekvencia-pályázatok értékelési kerete. Azon belül a műsortól-től átvett és az egyesület által sugározni tervezett műsorszámok hanganyag nem minősül ismétlésnek, amelyet nem lehet más ismétlés-fogalmi definíciók szerint, akár a köznapi ismétlés fogalommal megítélni. Az ismétlésnek az adott pályázati eljárásban való definiálása csak a pályázati felhívás szerinti fogalom-meghatározással történhetett meg az előre láthatóság miatt, az elsőfokú bíróság ezért is fogadta el az ezzel egyező alperesi álláspontot, amelyet az alperes védiratának 7. oldalán részletesen is magyarázott. Nem valós, hogy az Mttv. 52. § és 60. §-al összefüggésben a határozat ne nyert volna értékelést, mivel a tényállásban rögzítette a bíróság, hogy a pályázati

felhívás 1.12.2.4. pontja, „a műsortervben megjelenő egyéb elem” fedte le az ismétlést, mint a nem ismételt, új tartalmak mérték-mutatóját értékelési szempontként.

[47] Az elsőfokú bíróságtól az Mttv. 59. § (3) bekezdése révén az egyesület-re nézve az Mttv. 65. § (1) és (5) bekezdéseibe foglalt előírások sérelmének érvényesítése elmaradását a felperes alaptalanul várta el: az Mttv. 59. § (3) bekezdése szerinti, a pályázati ajánlat tartalmi érvénytelenségét meghatározó törvényi rendelkezésen keresztül olyan lehetőség/kötelezettség, hogy a pályázati felhívásnak részét nem képező értékelési szempont vagy jogszabályi rendelkezés alapján (amelyet a felperes maga sem jelölt meg), előre meg sem határozott előzmények értékelést nyerhessenek, nincs. Erre az alperesnek a pályázati eljárás tisztaságára vonatkozó pályázati felhívás 1.5.6. és 1.5.7. pont szerint sincs felhatalmazása, így nincs mit törvényességi vizsgálatnak alávetni e körben a közigazgatási perben eljáró bíróságnak. A felperes által megjelölt Mttv. 59. § (3) bekezdéséből ilyen következtetés pedig egyáltalán nem vonható le, annak egyetlen pontja sem utal olyan lehetőségre, melynek alapján a felperes által kifogásolt, korábbi hatósági szerződésekhez kapcsolódó tények, illetve a kalózárdíjazás tényállítása (a felperes minősítése szerint korábbi *sui generis* jogsértések) vizsgálhatók, vizsgálandók és értékelendők lennének az Mttv. 59. § (3) bekezdés alkalmazásán keresztül. Az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette, e kérdéskörben a korábbi határozatok véglegességét, a másodfokú bíróság pedig a lezárt jogviszonyokra utal e ponton.

[48] Az elsőfokú bíróságnak csak a törvényben (Kp.), esetleg ágazati jogszabályban meghatározott körben van hivatalbóli eljárási és vizsgálati kötelezettsége (pl. semmisség), alaptalanul hivatkozott ezért arra a felperes, hogy az alperes 2023. február 24-i előkészítő irata 3. oldalán (iii) pontban tett kijelentés nyomán feladata lett volna azonosítani, katalogizálni a szubjektív értékelési kategóriába eső, alperes által objektívnek hivatkozott szempontokat. A pályázati felhívásban legálisan alkalmazott szubjektív értékelési kategórián belül nincsen kötötten, előre meghatározható szempont-sor (ekként objektív), hanem helyesen az pályázatok összevetésekor azonosítható olyan „egyéb elemek” sora, amelyek minden pályázatban megjelennek, relációjukban a (perbeli esetben releváns) mennyiségi szempontú összevetés lehetséges, ekként utóbb objektíve ellenőrizhető összehasonlítást lehetővé tevő, ekként „objektív” szempontok.

[49] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[50] A pernyertes alperes a másodfokú eljárásban költségigényt terjesztett elő, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.) 3. § (3) bekezdésére utalással a másodfokú bíróság mérlegelésére bízva annak összecszerúsége megállapítását. Az IMr. 3. § (5) bekezdéséből kiindulva a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság által megállapított, alperes által sem vitatott elsőfokú perköltség 50%-át az alperesi képviselő által kifejezett jogi munkával még arányban állónak értékelte, így ennek megfelelő összegben, a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése alapján határozta meg, s annak viselésére a felperest 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[51] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62.§ (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39.§ (3) bekezdés c) pontja és 47.§ (1) bekezdése által meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a másodfokú bíróság a felperest a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdései alapján kötelezte. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre

kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesznek eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[52] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. július 4.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke előadó bíró	bíró	bíró